

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci konkurzu vyhláseného na majetok úpadcu **P. „v konkurze“**, S., IČO: X., **o rozvrhu výťažku**, na odvolanie konkurzného veriteľa S., a.s., C.B., proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 13. mája 2011, č. k. 27-24 K 200/97-1021, takto

r o z h o d o l :

Napadnuté uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici z 13. mája 2011, č. k. 27-24 K 200/97-1021 sa **z r u š u j e** a vec sa vracia tomuto súdu na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Banskej Bystrici napadnutým rozvrhovým uznesením rozhodol o uspokojení pohľadávok takto:

- I. pohľadávky na oddelené uspokojenie: 8a) S.D.B.D.K.-pohľadávku 589,23 Eur (17.751 Sk), uspokojil v sume 331,34 Eur,
- 8b) S., a.s., B., pôvodne bol veriteľ S.U.B.D.K.-pohľadávka 93.504,38 Eur (2 816 912,90 Sk), uspokojil v sume 2.463,32 Eur,
- 12) G.C, pôvodne bol veriteľ S., a.s., B., pohľadávka 663.400,20 Eur (19 985 594,55 Sk), neuspokojil,

13) S., a.s., B., pôvodne bol veriteľ K., štátny peňažný ústav, B., pohľadávka 301.796,44 Eur (9 091 919,56 Sk), neuspokojil.

II. odmena a výdavky správcu konkurznej podstaty: JUDr. V.M. pohľadávku

v sume 18.473,25 Eur + 1.915,66 Eur uspokojil v sume 20.388,91 Eur.

III. veriteľa S.K., súdny poplatok za

konkurzné konanie v sume 1.991,50 Eur uspokojil v sume 1.991,50 Eur.

IV. v tejto skupine uspokojil veriteľov evidovaných v zozname pod poradovým číslom 19) až 253) pomerne.

V. VI. v týchto skupinách pohľadávky veriteľov II. a III. triedy neuspokojil.

V odôvodnení rozhodnutia poukázal na uznesenie, ktorým bola schválená konečná správa a ktoré nadobudlo právoplatnosť 28. februára 2011. Vyplýva z neho, že na uspokojenie veriteľov bola určená suma 57.332,83 Eur. Ďalej uviedol, že v tomto konkurznom konaní si právo na oddelené uspokojenie uplatnili traja veritelia. Pôvodný veriteľ S.U.B.D.K. si uplatnil pohľadávku v sume 2 834 663,90 Sk (94 093,60 Eur), z toho s právom na oddelené uspokojenie v sume 2 117 123,90 Sk. Uvedená pohľadávka bola na prieskumnom pojednávaní správcom uznaná v celom rozsahu na oddelené uspokojenie. V priebehu konkurzu došlo k zmene konkurzného veriteľa a novým konkurzným veriteľom sa stala S., a.s., B.. Na základe oznámenia pôvodného veriteľa z 13. marca 2006 o nepostúpení pohľadávky, súd rozdelil pohľadávku medzi uvedených veriteľov takto: na 8a) D.B.D. v sume 589,23 Eur (17.751 Sk) a na 8b) S., a.s., B. v sume 2 816 912,90 Sk (93.504,38 Eur).

Ďalším veriteľom, ktorý si prihlásil pohľadávku s právom na oddelené uspokojenie v sume 19 985 594,53 Sk (663.400,20 Eur) bol pôvodný veriteľ S., a.s., B.. V priebehu konkurzu došlo k zmene v osobe konkurzného veriteľa a novým konkurzným veriteľom v celom rozsahu sa stala spoločnosť G. so sídlom X.L.C.. Táto pohľadávka bola správcom v celej výške uznaná ako pohľadávka s právom na oddelené uspokojenie.

Výtťažok z predaja založených vecí v prospech veriteľov s právom na oddelené uspokojenie, bol v sume 135.570,34 Eur (4,084.192,06 Sk). Vzhľadom k tomu, že veriteľovi S., a.s., B. bol vydaný výtťažok 132.775,68 Eur (4,000.000 Sk), na základe opatrenia

tunajšieho súdu bolo rozhodnuté o vydaní výťažku pre tohto veriteľa v sume 2.463,32 Eur (135.570,34 – 132.775,68 – 331,34 =2.463,32).

Ďalej súd rozhodol aj o odmene a výdavkoch konkurzného správcu tak, ako bolo rozhodnuté v právoplatnom uznesení o schválení konečnej správy. Taktiež rozhodol o uspokojení súdneho poplatku za konkurzné konanie v sume 1.991,50 Eur.

Napokon súd poukázal na schválenú konečnú správu, ktorou bola určená suma na rozdelenie veriteľom a to vo výške 57.332,83 Eur. Po odpočítaní sumy 2.794,66 Eur (331,34 + 2.463,32), určenej v rozvrhu na uspokojenie oddelených veriteľov, pripadá na uspokojenie nárokov veriteľov pohľadávok prvej triedy výška 54.538,17 Eur. Pri výške zistených pohľadávok v čiastke 1 055 571,26 Eur (31 800 139,90 Sk) predstavuje koeficient 0,0516670, na základe ktorého boli pomerne uspokojení veritelia prvej triedy.

Proti tomuto rozhodnutiu podal odvolanie konkurzný veriteľ S., a.s., B.. Žiadal napadnuté uznesenie zmeniť tak, aby zvyšná časť výťažku 57.332,83 Eur bola priradená odvolateľovi a D.. V odvolaní poukázal na konečnú správu, v ktorej správca navrhol zo sumy určenej na uspokojenie veriteľov, pomerne uspokojiť veriteľov s nárokom na oddelené uspokojenie takto: S., a.s. (pôvodne D.D.K.) sumou 13.352,65 Eur, D.K. sumou 111,25 Eur, G. sumou 43.868,93 Eur a S. 0 Eur. Opatrením Krajského súdu v Banskej Bystrici bol už vyplatený výťažok v sume 132.775,67 Eur veriteľovi S., a.s. Ďalej namieta, že pohľadávka odvolateľa (pôvodne D.K.) bola zabezpečená zriadením záložného práva z 12. mája 1998, č. 684/230/10259/98 na nehnuteľnosti, ku ktorým vo väčšine prípadov vzniklo právo na oddelené uspokojenie D. ako prvému v poradí. Tieto nehnuteľnosti boli speňažené vo výške cca 60.000 Eur (z konečnej správy nie je možné určiť presnú sumu). Podľa názoru odvolateľa, zvyšná časť výťažku vo výške 57.332,83 Eur by mala byť priradená jemu z titulu zabezpečenia daňovej pohľadávky a to vo výške 57.221,58 Eur a veriteľovi Daňové riaditeľstvo SR vo výške 111,25 Eur. Na základe uvedeného správne rozdelenie zostatku výťažku po odpočítaní zálohy navrhuje nasledovne:

- S., a.s. (pôvodne D.).....57.221,58 Eur
- D.K..... 111,25 Eur
- G.....0,0 Eur

- S.,a.s.....0,0 Eur
 Spolu.....57.332,83 Eur.

Ďalej uviedol, že súd prvého stupňa ako aj odvolací súd v odôvodnení uznesenia, ktorým schválili konečnú správu, uviedli, že neprihliadajú na námietky S., lebo námietky nesmerovali voči výške sumy určenej na rozdelenie pre veriteľov, ale voči návrhu na rozdelenie tejto sumy a o rozvrhu jednotlivých súm, pripadajúcich na konkrétnych veriteľov s právom na oddelené uspokojenie bude súd rozhodovať až v rozvrhovom uznesení.. Preto navrhuje zvyšnú časť výťažku v sume 57.332,83 Eur priradiť veriteľom tak, ako je uvedené vyššie a to z titulu zabezpečenej daňovej pohľadávky.

Správca konkurznej podstaty vo vyjadrení k odvolaniu uviedol, že súdu podal návrh rozvrhového uznesenia v konečnej správe z 23. augusta 2010, ktorý už v tomto štádiu odvolateľ namietal. Následne na základe opatrenia súdu podal upravený návrh na rozvrhové uznesenie z 23. marca 2011, v ktorom čiastočne zohľadnil námietky odvolateľa. Súd sa však s týmto návrhom nestotožnil a vec rozhodol inak, pričom svoje rozhodnutie odôvodnil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods.2 O.s.p.) prejednal odvolanie podľa § 212 ods.1 O.s.p., bez nariadenia pojednávania v zmysle § 214 ods.2 O.s.p. a po preskúmaní napadnutého rozhodnutia ako aj konania, ktoré mu predchádzalo, dospel k záveru, že odvolanie je dôvodné.

Podľa ust. § 70a ods.3 zákona o konkurze a vyrovnaní č. 328/1991 Zb. v znení platnom po 1. 2. 1998 (ďalej len ZKV), ustanovenia § 4a, § 4b ods.1, § 15, 16, § 28 ods.2, § 66a, 66b, 66c, 66d, 66e a 66f sa vzťahujú aj na konania, uvedené v odseku 1, právne účinky úkonov, ktoré nastali skôr, zostávajú zachované.

Podľa ust. § 70a ods.1 ZKV konania začaté pred nadobudnutím účinnosti tohto zákona súd dokončí podľa doterajších právnych predpisov, ak ďalej nie je ustanovené inak.

Podľa § 28 ods.1 ZKV veritelia pohľadávok, ktoré boli zabezpečené záložným alebo zádržným právom, prípadne obmedzením prevodu nehnuteľností (ďalej len „oddelení“ veritelia), majú pri speňažení právo, aby ich pohľadávka bola uspokojená z výťažku z predaja veci, na ktorej záložné alebo zádržné právo viazne.

Podľa § 28 ods.2 ZKV výťažok zo speňaženia veci alebo pohľadávky do výšky zabezpečenej pohľadávky správca vydá so súhlasom súdu konkurzným veriteľom po odpočítaní nákladov správy, speňaženia, vydania výťažku a odmeny správcu. V prípade, že sa výťažok z predaja veci alebo pohľadávky vydá viacerým veriteľom, podieľajú sa na uvedených nákladoch pomerne. Ak zabezpečená pohľadávka nebola takto plne uspokojená, považuje sa jej neuspokojená časť za pohľadávku prihlásenú podľa § 20.

V zmysle citovaných ustanovení zníženie výťažku pre oddelených veriteľov podľa § 28 ods.2 v spojení s § 70a ods.3 má spätný účinok aj v prípade, ak k speňaženiu majetku zabezpečeného záložným alebo zádržným právom došlo pred 1. februárom 1998, ale o vydaní výťažku súd rozhodol po 1. februári 1998. Preto súd mal postupovať pri určení výťažku na rozdelenie oddeleným veriteľom v súlade s citovanými ustanoveniami.

Súdu prvého stupňa je potrebné vytknúť, že z napadnutého rozhodnutia nie je zrejmé, aký výťažok bol získaný speňažením nehnuteľností zabezpečených záložným právom a aký výťažok bol získaný speňažením majetku, ktorý nebol zabezpečený záložným právom, preto nie je možné určiť, výšku sumy určenej na rozdelenie oddeleným veriteľom a na rozdelenie ostatným veriteľom, čo robí napadnuté rozhodnutie v tomto smere nepreskúmateľným. Odvolací súd ďalej poukazuje na časť B. Konečnej správy o speňažení majetku, označenej ako „Správa o speňažení majetku konkurznej podstaty“, z ktorej vyplýva, že konkurzná podstata bola speňažená v sume 302.671,11 Eur, z toho nehnuteľný majetok bol speňažený v sume 274.620 Eur (po odpočítaní položiek pod bodmi 2. až 5., ktorých súčet je 28.051,10 Eur). Ale ani z konečnej správy nie je možné zistiť, v akej sume bol získaný výťažok speňažením majetku, zabezpečeného záložným právom. Navyše z obsahu spisu vyplýva, že správca konkurznej podstaty vypracoval dva návrhy rozvrhového uznesenia. V prvom návrhu (č. l. 958) celý výťažok 57.332,83 Eur navrhol rozdeliť medzi štyroch oddeleným veriteľom a to veriteľov č.8a, 8b, 12 a 13. a v druhom návrhu (č.l.987) správca navrhol sumu 57.332,83 Eur rozdeliť medzi dvoch oddelených veriteľov a to č. 8a a 8b. Z tohto druhého návrhu správcu vychádzala aj S., a.s. v predmetnom odvolaní. Napriek tomu, že sa súd prvého stupňa ani s jedným návrhom správcu nestotožnil, rozhodol úplne inak, pritom z jeho rozhodnutia nie je možné zistiť, prečo dospel k inému záveru ako správca a to k takému, že výťažok nie je možné v celom rozsahu rozdeliť oddeleným veriteľom. Rozhodol tak napriek tomu, že S., a.s., námietky s rovnakým obsahom ako v odvolaní vzniesla už voči konečnej správe, teda v čase

rozhodovania o rozvrhu mu boli známe, v odôvodnení rozhodnutia sa však s nimi nezaoberal, čo robí rozhodnutie aj z tohto dôvodu nepreskúmateľným.

Z uvedených dôvodov odvolací súd napadnuté uznesenie podľa § 221 ods.1 O.s.p. zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Súd prvého stupňa sa v novom konaní bude s vecou zaoberať v naznačenom smere.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave 15. júla 2011

JUDr. Anna Marková, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Mária Némethová